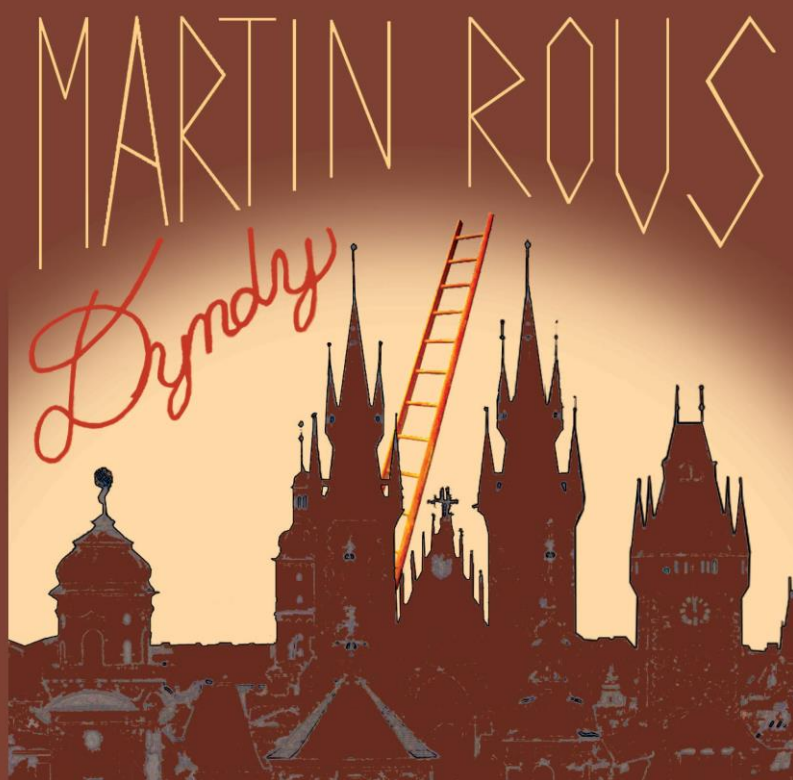

1. DYNDY
2. STAREJ PÁN KOUŘÍ
3. KALUŽE
4. KYTÁRA
5. GOTIKA 2010
6. POD POLŠTÁŘ
7. UTRŽENEJ KNOFLÍK
8. VE VÝTAHU
9. ORANŽOVÉJ GENERÁL
10. PRAHA PLNÁ MAGIE
11. HRADČANY
12. NA NÁSTĚNNÝM KALENDÁŘÍ
13. CHVÍLE
14. DIVNÝ LÉTO
15. SLUNEČNÍ HODINY
16. NÁŠ SOUSED
17. OCHRANĚ SVAZ AUTORSKÝ

MARTIN ROUS:
hudba, texty, hlas,
kytara, syntezátor, obal
RICHARD NĚMEČEK:
foto a grafická úprava

Studio Trucovna
© Martin Rous květen 2010
(3. vydání 2014)

01 DYNDY

nakloň ke mně svoje tělo
chci ti jenom pošeptat
že kolem nás je teď slepo a hlucho
tak už mě uchop
a pochop můj velkej hlad

nakloň ke mně svoje tělo
chtěl bych si tě pohladit
pohladit si tě celoplošně
řekni mi proč ne
oč mě požádáš budeš mít

nakloň ke mně svou duši
sebe samu
ať mě odstřelej kuší
když tě zklamou
ať skončím někde v buši
sám a sám
já už tuším
že tě dneska neukecám

nakloň ke mně svoje tělo
chci ti jenom pošeptat
že kdyby se moc lpělo na něčem
co vlastně nechcem
já nemohl bych klidně spát
a spát s tebou by to chtělo

tak já už nebudu hrát
a ty se tomu přestaň smát

02 STAREJ PÁN KOUŘÍ

starej pán kouří v továrně na benzín
starej pán letí spolu s továrnou
protrhli kousek nebe
a díra co v něm zbyla
zpívá si o nich píseň jednotvárnou
tuhletu
starej pán kouří v továrně na benzín
starej pán letí spolu s továrnou
protrhli kousek nebe
a díra co v něm zbyla
zpívá si o nich píseň jednotvárnou

starej pán letí do vesmíru
továrna letí
je prvně na špacíru
písnička letí
kolem oběžných stanic
a posluchačům je z ní už trochu nanic

kde končí vesmír a co je za ním
prostor se zakřivil jako ústa při zasmání
rychlostí světla letí píseň vzdor gravitaci
dveřma ji vyhodíš a oknem se ti vrací

starej pán kouří v továrně na benzín
starej pán letí spolu s továrnou
protrhli kousek nebe
a díra co v něm zbyla
zpívá si o nich píseň jednotvárnou
dvojtvárnou
písně co se vracejí nestárnou
ale zaryjou se do hlav jako příkop jelení
a my jsme z nich jako ony
věčně zelení

starej pán letí přes mozarta i bacha
jak noční můra na špičky hitparád
ty písně dokola jsou jako velkej brácha
napřed tě dlouho míchaj
potom tě zničej
a nakonec je máš rád

03 KALUŽE

do pražskejch kaluží slítlo modrý nebe
jako dnešní pravda do včerejších vín
já do tebe kamenem a ty do mě chlebem
do pražskejch kaluží slítlo modrý nebe
laskavý jako tvůj klín

do pražskejch kaluží zřítlo se ráno
a pádem z vejšky ztratilo dech z plic
mám desítky svejch ne na každý tvoje ano
do pražskejch kaluží zřítlo se ráno
co se včerejškem nechce mít nic

teď se svou pštrosí hlavou do písku se hrabu
a vytáhnout ji nechci dřív než po roce
holka kamaráda je veliký tabu
a já v noci ochutnal zakázaný ovoce

do pražskejch parků už nebudeme sázet
protáhlý stíny co se držej za ruce
zpitá sama sebou noc nahlídala hráze
nechala nám sklenku
přemoudřelý fráze
ojetou duši
a tělo po záruce

04 KYTÁRA

kytára tak to je sladký dřevo
sladký dřevo to je sladkej holc
kdo chce vidět více holce
musí vstoupit do řáholce
ať mu třeba brání svatej stolc

v ráholci holt vždycky řádil cipísk
dal si velkej rumajs a pak vypísk
doma na nás čeká manko
uděláme ňákó banko
ať máme jak financovat grínpísk

grínpísk se nám o budoucnost stará
nežli stará je však lepší mladá
mladá fronta farabunda
mártyho ňák škrtí bunda
a kytára už mu z rukou padá

ta kytára co je sladký dřevo
sladký dřevo co je sladkej holc
kdo umí na tyhle holce
může zahrát svojí holce
etnu
blůzu
nebo třeba
folc

05 GOTIKA 2010

gotický věže pářou mraky smogu
co se sype jako pepř všem nám do jídla
ve světě bez lásky hledáš Ježíše
ale bojíš se symbolu jeho mučidla

u kompjútrů stovky robinsonů
kopou hroby armádám zabitejch chvil
a svět hlasem goliáše tvrdí ze je david
chce se jen bavit
nemá žádněj cíl

to není žádný peklo
jen pár úšklebků steklo
s tváře satana
budoucnost je vratká
největší jatka
zdaleka nejsou za náma
duše neví čí je
anděla či zmiije
a orloj tiká ledově
klidně se stébła chytej
ale čím víc bude skrytej
tím bude delší
ten náš
středověk

svět drží od světla púst
přestává růst a vrací se do plenek
řev benzínovejch motorů
zadusil pokoru i proud tvejch myšlenek
chamtivá vrchnost čím víc nakradla si v chlívku
tím má větší pifku na tvý nepatrný statky
co je to pokrok po kroku krok pak ze světa úkrok
než zmizí cesta zpátky

to není žádný peklo
jen pár úšklebků steklo
s tváře satana
budoucnost je vratká
největší jatka
zdaleka nejsou za náma
duše neví čím je
anděla či zmije
a orloj tiká ledově
klidně se stébla chytej
ale čím víc bude skrytej
tím bude delší
ten náš
středověk

06 POD POLŠTÁŘ

den pomalu začíná
útekem do vína
do vína zapomnění
hluboko pod polštář
včerejšek skryl svou tvář
do který už nic není

byla jsi nebyla
to ví jen Sibyla
a z lásky mohyla už je samej mech

na nový startovní čáře
čekáme na nový tváře
na zázrak polární záře
na druhý dech
v poloze na zádech

den pomalu začíná
útekem do vína
do vína zatemnění

vyměníš bydlení
vyměníš práci
a čím vejš vyletíš tím větší ptáci

na nový startovní čáře
čekáme na nový tváře
na zázrak polární záře
na druhý dech

na nový cestovní pasy
na slovo co žízeň hasí
na bereniku a její vlasy
oči dokořán
v poloze na zádech

den pomalu začíná
útekem do vína
do vína zapomnění

07 UTRŽENEJ KNOFLÍK

na obloze měsíc
jako rybí oko
jako prázdněj talíř
jak optickej klam
zvolna ale jistě
večerem se sune
a já bych šel domů
ale není kam

na lavičce v parku
už hodinu sedím
v ruce držím klíče
a chytám jejich stín
po střechách se projít
svůj život vidět z vejšky
sáhnout si na hvězdy
ale není s kým

vzdálený letadlo na dráhu naváděj
noční tramvaj zastaví
kouknu na hodinky času je habaděj
všechno je nějak laskavý

a na obloze měsíc
lampión z pouti
pomalu se z parku
někam stěhuje
jako utrženej knoflík
vloni na nádraží
hledej sám sebe
když není kde

08 VE VÝTAHU

ve výtahu se mnou jede jedna jedovatá moucha
polární ledovec jí září z mozaikovejch očí
pokud se jí kusadlo či křídlo neporouchá
půjde v příští chvíli o to kdo první zaútočí
a tak mířím dlaní na ni
v tom přistoupila paní

ve výtahu s náma jede jedna jedovatá dáma
mouchu jsem netrefil zato zasáh naplno tlačítkovej panel
výtah zkolaboval a paní vypad z ruky parfém značky chanel
věřte mi v tu chvíli by bylo lepší fetovat benzínovej barel
s jedovatou paní
čeká nás ve výtahu spaní
nebo možná něco horšího
ale to už bych se dál rýmovat bál

a už je to tady osud je neúprosnej kočí
oba si potřebujem rychle někam skočit
ale že by bylo kam zlatý voči
kroutíme se jako hadi
skáčem jako agresivní cvoci
a při tom všem nás nevzrušeně pozoruje jeden malej génius
- génius loci

09 ORANŽOVEJ GENERÁL

osud si ze mě hloupý žerty tropí
můj vztek jak těsto asi brzo vykyne
chtěl jsem jen chytit život konečně za klopy
a on si přišel klidně v mikině

až budu hodnej
dají mi hodnost
generál armády
těch co maj blízko pod most

přemejšlím o tom jak tak metu listí
v mrazivejch ránech ve světle neonů
tak jako každej druhej mám přece svý jistý
v jackpotu sportky třicet melounů

10 PRAHA PLNÁ MAGIE

chtěl bych se s tebou holka vznášet vysoko nad městem
ochutnávat vyhořelej soumrak dát ti spoustu novejš jmen
zpívat v rytmu kolíbky song co na rtech pálí
jako tvý žhavý polibky ve stínu katedrály
buď chvíli spiklencem
po hříšnej sen

chtěl bych s tebou zhášet tmu v katakombě zbořený
ucítit zas tu vůni exotickýho koření
a prahu plnou magie hlubokou jako vesmír
která mi z tebe odkryje co každej vidět nesmí
buď chvíli spiklencem
po hříšnej sen

chci s tebou hltat život život jepičí
dvě rybí kosti co se v jícnu času vzdor touze nikdy nevzpřící
hážu na tebe síť slov ty hážeš svoji
nejde tu o žádněj lov jenom se oči spojí
buď chvíli spiklencem
než odlítmem

11 HRADČANY

úsvit na hradčanech leží
a najednou stane se ta věc podivná
ulice plná pražskejch věží
končí někde uprostřed kolína

trójskej kůň kopytama zvoní
zní to jako pŭllitry který mě bijou do hlavy
láska už dlouho pokouším se o ni
tělo mám stejně jako duši celý bolavý

starej známej odysseus
jde světem proměn
v hlavě guláš a na rtech blues
o tobě a o mně
starej známej odysseus
zamotoanej do slov
nemůže najít rodnou ithaku
vidí jen další divnej ostrov
další divnej kout
neznámej ostrov

pavel pavel chvíli se mnou viklá
pak vede posily a já musím na tramvaj
pěna dní do očí mi stříkla
dopravní prostředek veze mě někam na okraj

starej známej odysseus
jde světem proměn
v hlavě guláš a na rtech blues
o tobě a o mně
starej známej odysseus
zamotoanej do slov
nemůže najít rodnou ithaku
vidí jen další divnej ostrov
další divnej kout

úsvit a ty na hradčanech ležíš
u hlavy holubi nahoře obloha
a ještě nad ní vesmír stočenej do malýho klubíčka
který si odnáší v kapse kluk co jmenuje se ježíš
úsvit
do hlavy táhne do srdce sněží

12 NA NÁSTĚNNÝM KALENDÁŘI

na nástěnným kalendáři
přepadlo mě sedum září
přepadlo mě sedum
sedumdesát sedum
nelítostnejch tváří

koukaj na mě pěkně zvostra
za dveřma je cosa nostra
za dveřma je kosa
šílená kosa
černýho kosa kostra

přitáhla ji kočka máří
co se celý noci páří
s kocourem co visí
spokojeně visí
na nástěnným kalendáři

a kocour
vysmívá se mně i stáří
oči mu zeleně září
už skoro dva roky

dlouhý dva roky
pořád září
sedmýho září

13 CHVÍLE

vstáváš
a pírkó přání
tvou hlavou krouží jako listí ve větvích
chlad přítmí ti nezabrání
najít sílu na pár kroků posledních

letíš domů s andělem
co svět smíchem ochrání
co se vrhá z kúru
na zlou noční mûru
a tvý roztřesený tělo
bere do dlaní

vstáváš
za oknem svítá
rozbřeskem prodírá se chvíle
lehká
jako první sníh

14 DIVNÝ LÉTO

opuštěnej starej dvůr
hejna ptáků křik zvonů
zase hledáš u zamčenejch vrat
kudy jít domů
okna sklepů a jejich mráz
dobře hlídaj gheto
v každým koutě má stejnou tvář
to divný léto

oči ti svítěj
ve vlhkým studeným bytě
oči ti svítěj
jako po divokejch snech
oči ti svítěj
noc má všude sítě
krutá jak dítě
plná schodů a střech

mezi kroky se motá stesk
co slítl z kostelních věží
za očima se zasek děj
a pozpátku běží
den se skrčil za velkej dům
vítr v uších zvoní
jeho šepot je tichá lež
co zbyla tu po ní

oči ti svítěj
ve vlhkým studeným bytě
oči ti svítěj
jako po divokejch snech
oči ti svítěj
noc má všude síť
krutá jak dítě
plná schodů a střech

opuštěnej starej dvůr
hejna ptáků křik zvonů
zase hledáš u zamčenejch vrat
nejkratší cestu domů

15 SLUNEČNÍ HODINY

dřív než slunce polední opře úsměv do záclon
hubená holka jenom tak vklouzne na balkón

na novým věžáku v nejvyšším poschodí
vzdává tělem slunci dík
a jenom jeden zná její tajemství
ze zelený vlny vrtulník

a když stín slunce ospalý najde v pelechu
hubená holka jenom tak vklouzne na střechu

a jenom hvězdy se smíchem válet směj
jak po ní měsíc mlsně blik
než bejt dál jenom zpěvák falešnej
lepší je bejt falešnej kominík

16 NÁŠ SOUSED

náš soused nevychází z bytu
ale není tak sám

má okno ke svatému vítu
vždycky dokořán
pod oknem sbíhá se dav
těch co ho dokážou poslouchat
a on je pořád plnej citu
a bez zábran

každý ráno v okně sedí
hubenej jak stín
překládá nám co si říkaj
holubi na náměstí

naš soused se na všechny znova
usmívá
dělá že neslyší slova ošklivá
naš soused není tak sám
svou pravdu z okna křičí
mně i vám
je svůj
a tolik jinej
jinej než já
naš soused není tak sám
má okno i duši dokořán
už leze po velikým žebříku
do nebeskejch bran

chtěl bych jít za ním ale čím dál víc se mi zdá
že jeho žebřík nás neunesou oba dva
na první příčce stojím a závrať mám
když nemáš kuráž
soused ti z hůry zamává

17 OCHRAŇTE SVAZ AUTORSKÝ

chybí mi talent
mám však nutrie
a ví se
že toužím složit vysoce hodnotnou píseň
jedna z mých nutrií se vyvenčila pod notu
píseň získala vysokou nutriční hodnotu
úpravou zbylých not se dílo blíží chaosu
zítra s tím poletím do podatelny na osu